

بررسی تناسب زمانی کتاب ریاضی ششم دبستان با عناصر محتوا روش تدریس و ارزشیابی از منظر آموزگاران و فراگیران (مورد مطالعه: سال ششم ابتدایی منطقه تبادلگان مشهد در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۱۳۹۷)

امید مرادی

فارغ التحصیل کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه پیام نور مشهد

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی عنصر زمان در برنامه درسی ریاضی سال ششم دبستان از نظر شرکاء برنامه درسی (آموزگاران، فراگیران) در مدارس دولتی پسرانه منطقه تبادلگان شهر مشهد در سال تحصیلی ۹۸-۹۷ بوده است. بدین منظور برای هر گروه یک پرسشنامه خاص طراحی شده است که تناسب عنصر زمان را با عناصر محتوا، روش آموزش و ارزشیابی در این درس مورد بررسی قرار داده است. روش پژوهش حاضر توصیفی - پیمایشی بوده است. جامعه آماری پژوهش حاضر، همه ی آموزگاران زن و مرد ششم دبستان و فراگیران سال ششم مدارس پسرانه منطقه تبادلگان شهر مشهد می باشند. روش نمونه گیری خوشه ای چندمرحله ای بوده که با استفاده از جدول مورگان ۱۳۲ نفر آموزگار و ۳۶۰ نفر فراگیر به عنوان نمونه در نظر گرفته شده است. روائی صوری بعد از مطالعه ابزار (پرسشنامه پژوهشگر ساخته) به وسیله ی اساتید راهنما و مشاور و بعضی متخصصین و کارشناسان دفتر تألیف بررسی و در نهایت مورد تأیید قرار گرفت. پایایی پرسشنامه با اجرایی آزمایشی بر روی ۳۰ نفر از فراگیران و ۳۰ نفر از آموزگاران به ترتیب با استفاده از آلفا کرانباخ ۰/۸۲ و ۰/۹۵ به دست آمد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از روشهای آمار توصیفی (توزیع فراوانی، میانگین، انحراف معیار و...) و آمار استنباطی (آزمون t) استفاده شده است. به طور کلی نتایج به دست آمده از سوالات پژوهشی حاکی از آن است از نظر آموزگاران عنصر زمان با محتوای برنامه درسی ریاضی ششم تناسب دارد ولی این تناسب از نظر فراگیران در حد پایین ارزیابی گردید. شرکاء برنامه درسی بیان نمودند عنصر زمان با روش آموزش برنامه درسی ریاضی تناسب ندارد یعنی عنصر زمان با روش آموزش متناسب نیست. همچنین از نظر شرکاء برنامه درسی عنصر زمان با ارزشیابی مستمر برنامه درسی ریاضی تناسب نداشته است.

کلید واژه: عناصر برنامه درسی، محتوا، روش تدریس، ارزشیابی، شرکاء برنامه ی درسی